

שמן חלק ד' (ב) למהרה"ו ז"ל שישון עג

ומקרה הוא צנוקי ולא כהז שהוא בדבורא חס"כ ראיתי להרב דב"ש זלתי"ה ד"ד ע"ג שאלה ע"ל והנדפס מחדש ד"ד שאלה וי' והבית לטובו ג"כ בקשר אלתי דק"ה דכנגז על ור זקיני ז"ל כו"ש דכתב בקוף השאלה דקושים הרמ"ז הוא על מונח שחירן הרב ז"ל דשאלתי יש הכל ובודאי שהוא על קדר המודריגות שכתב שבאל"ה כולל חב"י ומוקרה בעשים דאלילות ומשנה צליתה וכו' ובמ"א אומר דתורה שבכתב הוא צ"ח דאלילות ותורה שבצ"מ הוא צנוקי דז"ח דלתי ועל זה מתרץ דמוקרה הוא בעשים דז"ח דלתי וכו' יע"ש ובכונת חרולו של הרב ש"ס זלתי"ה עי"ן וזה שהלריך שם לפרשו קמינו משם ועוד שם כהז לתרץ כונה דקדוקים על רבינו ומקום למוקם הכז' בשער הגלגולים הקותרים זה אם זה יע"ש עוד עי"ן שם צענין החורה צב"ה הכז' בשער הכונות בצורה צרוך אליהו וכו' ד"ע ע"ד וד"כ ע"ג [ד"ע ע"ג וד"י ע"א] וצענין לימוד חמ"ך ודבריו ג"כ הביא בקשר אמה ליעקב דק"ה ודק"ו יע"ש והאמת דכאן היה לו להעמיק ולהרחיב הדבור ולהיות דענין זה עמוק עמוק וארוכה מארץ מידה ורחבה וכו' י' ידעתי פתח ערכי ומיעוטי שקלי דמה אחי לצב לפני הרים הגבוהים גאוני עולם דצדיקים העומדים צדוננו של עולם וגם שכבר עוד וערה פע"ש הימני הגאון הגדול מר ניהו רבה הרב דב"ש זלתי"ה די להיות זוכה להבין פירושו על דברי רבינו ויה"ח זכותו יגן עלינו ועל כל זרעינו להבין עווקי קודות תורתיו הקדושה כי"ח. ועי"ן צה"ש דקיב [ד"ח] הקדמה א"ב הגשמות דז"ן עילאין וצ"ה קדמות ברכה התורה יע"ש :

ובענין . ונשנה שהוא צליתיה ותלמוד צבירה קשה ח"ך יחכן שונשנה שהיא עיקר התלמוד יהיה למטה צליתיה והגמרא שהיא פירושו יהיה צב"ה וקושים זאת היא ע"ד החז"ל צענין חס"כ שהיא בעשים ותורה שבצ"מ דאלילות צבירה ילירה :

גם עי"ן צענין עסק התיירה צב"ה כהז רבינו צע"ר הגלגולים דח"י סיף הקדמה י"ז שהיא צב"ה דאצ"ע יע"ש עוד כתבתי צענין לנוד התורה צקינעתיק"י ש"ס על ע"ה ח"כ צשו"ט [לקמן וי"ש צענין לימוד הקבלה ד"ה חס"כ וכו' .] [עי"ן וי"ש צע"ר המלות הנדפס מחדש בקיף הקשר ונחכה ח"י שצזונונו צענין לימוד התורה צב"ה ח"ה תקונם צברעות ואין עמה הפנאי ומקום לעמוד על דבריו :

שם אין ראוי לנכות ולהטוב וקשר קטן וכו' וכל וי' שנספו אינה מחוקקת כל לדעתו תמיד וק"י קטן עי"ן בקשר אמת ליעקב דק"ה ע"ד : שם והנה יש מאמרים צוהר חלוקים כי כל צביות אלו הם צנוקי ע"כ לעיל צלות הקודם וי"ש סי' אלתי דק"ה : שם גם יש מאמרים אחרים צתיקונים כי הנבואים הם צנויה דבורא וכו' עי"ן צע"ר ורש"י בכת"י ועי"ן להרב דב"ש ד"י שאלה כ"ע [ד"י ע"א] קשר אלתי דק"ה עי"ן צע"ר וראשו רצ"י צתיקונים ד"א ע"ד וזה הרב דב"ש דק"ו [דק"ה] וי"ש צזה יע"ש :

שם כי בקבלה יש דרכים ובח"י מודריגות הרבה ונחלקים צ"ם דנוקי דאלילות ע"כ שגראש לע"ד שהוא פרד"ס של קבלה ועי"ן צע"ר וראשו רצ"י רע"ד פכניניות שקבלה הוא נגד הא"ס יע"ש ועי"ן וי"ש לעיל כתבתי הקדמות שער המלות ח"ך כל חלקי התורה כולל די יע"ש :

שם והמדרשים והאגדות והרמזים הם בשאל צביותו הילי ע"כ נראה שם צב"ה דלירה ח"ך בתלמוד לא פירש רבינו חז"ן ויי"ק שבו וזה הם צב"ה וכן במקרה ובנבואים אשר בכתב"י וזה צב"ה תורה היא ככתב"י וחג"ת שצ"ס דע"ה [כבר כתבתי דצבל עולם יש פרד"ס] :

שם כי תורה נבואים וכתובים בכתב"י דע"ה עי"ן צאורך בקשר דב"ש ד"י ע"ג שאלה כ"ע [ד"י]

וראה צ"כ בקשר אלתי דק"ה יע"ש : שם ועתה נפאר הכונה יכין כי התורה היא צב"ה דז"ח כילו ולכן יכין צ"ה שמות צב"ה כלים וגם צביות וכו' כמבואר באורך בדקו"ש שמות הקפי ועי"ש סיכ"ז ע"כ [שער הפקוקים פי לך לך ד"ך] ע"ה שמ"ד פ"א ופ"ג ופ"ג שער הסקדמות דמ"א ועי"ש ח"ך ומחלק התייר צ"ה כלים והוא ה' אחרונה בכלי חילי דז"ח ויו צבלי אונלעי הו' ראשונה צבלי פנימי יוד צב"ה דכולס יע"ש ועד"ן צ"ס א"ה"ה וק"י דהיום החז"ל יע"ש :

גם עי"ן לעיל צב"ה הקודם דקנע חמ"ך בכתב"י דע"ה ולא קנע כלים דז"ח וכאן גילה קודו דעלמה הסבחותו שהיא בכתב"י דע"ה דז"ח דאלילות דכבר כתב ד"ש מאמרים שהיא דבורא כמ"ל ועי"ן להרב ש"ס זלתי"ה צבונת הלימוד חמ"ך של חק לישראל דקירר ג"כ כלים דהנה"י דז"ח יע"ש באורך בהקדמתו ש"ס . כאן כ"כ א"ח וקשה דזה קיטר וי"ש סיכ"ן צשמות דז"ח דאלילות דלעיל כתב דנוקי וכאן כתב כלים דז"ח ע"כ ובמ"ש ח"ן כאן ק"י [עי"ן בקשר דב"ש ד"י ע"ג שאלה כ"ע [ד"ע] קשר אלתי דק"ה] :

שם ופ"ח שונעתי ומורי ז"ל סיכ"ן צ"ה היותם ש"ס ציבור חז"ל ח"י צשורק וכו' צניקוד לצלות צולכות [פירוט ונ"ל שצנפו דז"ח] חבל אח"כ שונעתי סיכ"ן צהיום הקוד [פירוש נקודת שורק] גם יכין אל הולכות שבנוקי דז"ח ע"כ פירוש נוקי הנפדת דז"ח צה וזו ולא יכין צה רק צבלי החילון שבנוקי והיום [עי"ן בקשר לקוטי תורה פי ז'] ועי"ן בקדור להרב ש"ס זלתי"ה צבונת לימוד חק לישראל ח"ך לא נודע הצע"ס היות דוקא צבלי חילוי ולא צכל ג' כלים שבה ע"ד חתנ"ה דז"ח ועוד למה ח"ן צכל י"ס שלה וכן צז"ח רק בכתב"י נמשך אור תורה ולפשר להיות יקוד דאצ"ה הנקרא תורה המושפט ומוחלה ונתנ"ה דז"ח ולמטה ועי"ן וי"ש צענין חס"ה היולא ציום צ"י ויום הו' צע"ר הכונות דרש"י ק"ה יע"ש :

בענין יקוד ונולכות כתוב"י עי"ן שער ומאמרי רצ"י ד"א רע"ד ועי"ן להרב דב"ש דז"ן ע"ג ודק"ע ע"ד [והחדש דק"ה] פעם אחר יקוד כתובים פ"ח ונלכות יע"ש וזה שחירן שונעתי יקוד דז"ח נעשה כל קונות החז"ל כו"ש צע"ר שכי"ת שפ"ח יע"ש :

אך נפאר להבין דהו"ה זו דניקוד לצלות לא כתב רבינו וכן בקדור לכין צה צקריאת המשנה רק צכתובים ותלמוד יע"ש וכן ציום ו' לא כתב קדר קריאת לקרות נבואים וכתובים מוא"ה כ"ה :

והנה צענין הו"ה זו דניקוד לצלות דקנע רבינו צז"ל שצנפו דז"ח ל"ל דלא כן כתב צע"ר שמ"ד פ"א ופ"ג וצע"ר הסקדמות דו"ח דש"ס כתב דו"ל דז"ח ח"ן צו יקוד וכן צנוקי דז"ח הנפדת הכוללת י"ס כתב ש"ס דח"ן צה רק הו"ה ח"י צכל י"ס שלה בלתי יקוד יע"ש וכן כתב ג"כ עוד צע"ר ל"גח"ק דצ"ן יחוד כ"ח שיעשה האדם קפא לקדושה יע"ש ובקדור להרב ש"ס ז"ל צכ"ה צבונת המרכזה קודם התחלת התפלה ובצרוך שאמר וכו' וכן ציולר קודם התחלת הענוי"ה כתב ציולר שהו"ה דו"ל צניקוד לצלות וכן צבונת המשכת המוחין צק"ש ועמידה צוילת אחד צהמשכת המוחין דחיל"י דכ"י ופ"י דחיליות המושך ל"ס שלם דו"י ד"ס לז"ח כתב ונ"ל צניקוד לצלות וכן צענויה צבונת ונת צהש"ס צהמשכת המו' דציות ובצ"י דאימא חו"ך לאח ונחל וצוילת ח"ך ענוך יע"ש נראה לע"ד ונכאן לנוד הרב ש"ס ז"ל לכחצו צבדור ונ"ל הו"ה צניקוד לצלות : שם אח"כ יקרה ונשנה ונודע כי המשנה ה"ו ו"ק דנוקי דז"ח כמ"ל וה"ס צ"ה כלים אונלעים צב"י קלותים וכו' ל"ל לנוה צ"ה קלותים [ספר תו"ח דק"ה ע"ב] חוללעים דוקא ונה יקרא ויכין צכלים פנימים וחיליות וכן

שמן חלק ד' (ב) למהרח"ו ז"ל שישון

צמנוד וצקדור להרצ שס לא כחצ לכונן צו :

ש כמזכור אללנו צשער החפלות צענין יוס סוי וכו' צשער הכונות הנדפס מחדש דק"א והוא צקוף דרוש ויסי נועס וכו' : **ש** אלצ צשאר לילי הצבוע ח"ן ראוי לקרא ונקרא לפי שהמקרא הוא עשיה והלילה עלמה הוא צחינת העשיה והכל הוא דינין ואין ראוי לעורר הדינין ע"כ וי"ש הלילה הוא עשיה בן כחצ צכ"ט ועיין ט' הכונות דק"א ע"כ והוא סוף דרוש ויסי נועס ודכ"א ע"א והוא דרוש א' החפלת ערצית וכן להיות דינין צלילה כיסה אך מקרא שהוא דינין זה תימאל הלא ונקרא הוא יותר רחמים שהוא צחכ"י דעשיה דז"א דאל"י צחינת דכורא ומשנה **והלמוד הוא צצריחה וילירה יותר מחתונ** ח"ך ילמוד צלילה נמאל עליונים למז"ה ותחתונים למעלה היות יותר רחמים וצוהר צכ"ט כחצ כמה מעלות עובדות לקוס צחלות ולעסק צחורה צצ"ע"פ וח"ך יחכן זה אך כראה העעס כמ"ש רצ"ט צע"ה של"ו פ"צ וצוהר צפ"י וסי צהיכל קדשו דכש"א הוא צנחק שלו הוא רחמים וצלילה יורד המ"י צצ"ע וגם מ"א ומחלקים המ"י כנו' צשער הכונות צדרוש ד' מדכ"ט הלילה וצדרוש ה' החפילין וצכפר ע"ח ד"ה ד"ה ז"א וכו' וצפע"ח צהקדמה יע"ש ולכן מחצברים הדינין ועיין צע"ח טמ"א ספ"צ ומשס חצ"ן ודי צזה :

ש

ותכוין עתה לכוללס יחד ע"ד ח' שערי צינה וכו' כולם נכללים ציקוד ע"כ עיין צשער הכונות דרוש ב' דסוכות וסוף דרוש ו' דעמידה צצרכת מודים צמילת כי לא תמו חסדיך יע"ש והס ה"ס כ"א כולל מעשר הס ח' יע"ש צכ"ט ע"ה טכ"ה פ"צ כלל ו' וחי יע"ש :

ש

מולת ח"ת צכר ציארנו כונת ענין כונת שמו"ח כי צ' ונקרא הס הח"ת ויקוד האי חכנוס הוא צאחי שלהס שומעתי מזולתי כי א' חכנוס הוא צנוק דז"א וכו' עיין צע"ה של"ד פ"צ כלל ח' ושער ההקדמות דע"ו ומצ"ש דק"ז עולה תמיד צקופו דרוש"י ר"ה ופע"ח ר"ה פ"ג [שער הספקוקים פרשת לך לך] ומשס חצ"ן ח"ך טניהס אונת והס צאחא"ים דז"א הניחנים אליה צעת הנקירה אך ל"ע גדול לידע מה ענין רצועים אלו הניחנים לה עתה והוא דנודע מכל אלו המקומות דרצועים אלו הס צז"א וצעת הנקירה ניחנים לה וחזרת פצ"פ **ועיין** ג"כ צקדור להרצ ש"ס ז"ל צכונת העמידה צמילת צהצנה והוא אחר שכבר המשכנו כל המ"י דאחור צז"א צכונת ק"ש ועמידה ועשינו צנין לטוק' עד מלת צהצנה אז ומחלקים כל המ"י דנה"י דח"י שצחוד ז"א וניחנים אליה ואז נכסר ולוקחת את עשרה רצועי היות פשוטות וחזרת פצ"פ ח"כ לר"ך לדעת מה ענין נקירה וניחנת רצועים אלו עתה כל יוס אחר הפלה אחר שכבר נעשה הנקירה ע"י חפילתינו צעמידה וא"ת דצח"י נקירה דז"ר"ן דצח"י חס"י לצד דצח"י מולת לימוד החורה לצד ח"כ קשה למה ח"ן חכנוס צקריחה החורה צכ"ת ציוס השצת לעשות להס נקירה ועוד מתי נעשה להס לז"ר"ן צנין ח"א קודס קריחה החורה כדי לעשות להס נקירה וא"ת שע"י קריחת צנוקרא נעשה להס צנין ח"א וע"י קריחת החכנוס נעשה הנקירה ויחנן צה עשרה רצועים חכ"י ח"כ לר"ך להצ"ן מתי חזרו ומשך המ"י לז"א שה"ו חוך הטוק' צעת הנקירה פירוש צא"ה סדר קריחת החורה ומשך מ"י דפצ"פ דנודע דחזרים המ"י דנה"י דח"י שה"ו חוך הטוק' חזרים אחר צכ"ה לז"א ולר"ך לעלות מ"ן ח"כף אוחס המומין שסחלקו מוטק' שהס צינות וצבורות עס חכמות ומקדים ששאלרו ע"כ רישא דז"א עולים למ"ן לח"א ומשויכים מ"י דפכים צפנים [זה דוקא צרי"ה אך צאול חכמות ומקדים דוקא הס העולים למ"ן כנו' צשער הכונות ועיין צקדור] ואח"כ מדווגים ז"ר"ן כנו' צאוכך ענין זה צשער

וכן עדי"ו צקריחה החלמוד דנקט שהוא צכלי ח"ל"ן דוקא ולא נקט מהוא הקריחה הש"י"ך לכלים פנימים ואמלעיים ואפשר כמ"ל צצור הקודס דצקבלה וחלמוד י"ס י"ס וי"ס דרכים צצנה וכן ציל"י י"ס והמטכה צ"י קלותים והמדרכים והאגדות והמזמים הס צשאר צח"י היל"כה יע"ש ח"כ עדי"ו י"ל צאלילות וצריחה שצסה קבלה וחלמוד דרכים הרצה היינו חלמוד ירושלמי וספרא וסיפרי וחספחא כמו שח"ינו צבי ר' יוחנן צן זכ"א דהיה יודע כל זה ואפילו שיחה דקלים כמ"ש בחלמוד צמ"ק סוכה דכ"ח וקבלה אפטר הוא ענין לר"ך שמות הקדושים ולרופי אוחיות החורה כמ"ש צבי צללאל יודע ה"ס צללאל לר"ך האוחיות אשר צו צכראו שמים וארץ נמאל ד"ש צאלילות קבלה והוא ענין קודת החורה הקדושה סח"י צוהר וחו ח"ל"י וי"ס פנימיות והוא ענין הל"ר"ך ומגבל האוחיות החורה ושמות הקדושים עד שצח למדריגה של צוהר כנודע ועיין צשער מאחרי רז"ל צפ"ה דאצות דכ"צ רע"ד שצחצ רצ"ט ז"ל וצקבלה עלמה הפנימיות שלה נגד ח"א"ס שהוא מחלצ"ש נגד ספירותיו ע"כ ול"ל מה ענין החורה אשר כנגד אור ח"א"ס עיין צנה"ש דק"י"צ [ד"י] והוא הקדמת מחלצ"ש הנשמות שצחצ' שהחורה היא שורש ומקור עלמות אור הנכנח"י המחפשט צכל פרי והוא אור ח"א"ס המחפשט חוך הנכנח"י יע"ש"צ וענין זה עמוק לידע שורש החורה צכל פלע"ה על זה נאמר אחרתי אסכמה והיא חסוקה מומי ולכונה מלרץ מידה ורצנה מומי י"ס והסס זכ"ט ועיין להרצ דצ"ש ד"ה שאלה מ' וד"י :

ש

ואח"כ בחלמוד ע"כ פ"י והס צ"י כלים ח"ל"רים צכ"י קלותים דצ"י צצה כמ"ל ופשוט :

ש ותכוין צצח"י ח"ל"י שצכולס והוא רצוע עס אדני כזה וכו' פירוש צכלי ח"ל"ן דמלכות דטוק' וזה דוקא בחלמוד אך לא צלימוד המשנה דדיבור זה ס"ך צמ"א דסליק מ"י"ה והיינו חלמוד ושס יכוין וכן כראה ממה שצחצ הרצ ש"ש זל"ה"ה צקדור צכונת לימוד המשנה וגמרא של סך לישראל דסידר לכונן דוקא עס אדני צכחוצים וצחלמוד אך לא צמשנה יע"ש אך **ל"ל** מה ענין עס אדני צרצוע זו צכלי ח"ל"י דצריחה דטוק' הלא ח"ן כל זה רק צנוק' דז"א דאלילות כנו' לעיל צבי כחוצים וצע"ה שומ"ד פ"ג וכלי דצריחה הס מלירופי ה"ס ודאדני ח"ל"ים פשוטים כנו' עס צפ"ה **ולא עוד** הלא דכלי ח"ל"ן הוא ח"ל"ים ולא אדני **והפטר** שהוא צצח"י רצוע אדני צצכלי ח"ל"ן דמלכות דז"א דאלילות דצריחה שצה **דנודע** דכל עולם כלול מחצ"יע וי"ס צה אצ"יע צצריחה שצה וח"א"י דצרי"י י"ס עס אדני והס מומס דוגמת כלים דאלילות דח"א"י דז"א אשר החתימו חותמוס צאלילות דכל העולמות כמ"ש צע"ה ש"מ פ"צ ושומ"צ פ"צ יע"ש ח"כ רח"י צקדור שצחצ וי"ל יכוין להמשך כנח"י לפי מ"י דעשיה דצריחה דטוק' דז"א דח"י רצוע אדני יע"ש :

ש

ח"כ קבלה חכ"ן לה"ס דמ"ה דלפ"ן ע"כ כאן רצ"נו לח פרט ח"ה מוקוס כונה זו פירוש צא"ה ספירה מ"י"ס חס הוא צכל י"ס דאלילות שצה או צח"ת שצה דכל י"ס דח"א"י נקראים עס מ"ה ומגלח"ו כנו' צפתיחת ח"ה"ו צתיקורים חיקון ח"י והוא אורך ח"א"י יע"ש וכן צח"ת הוא עס מ"ה וצשער הגלגולים דח"י הקדמה י"ו צקופו כחצ רצ"נו **דהחורה היא צח"ת** דכל העולמות אצ"יע ועוד מתי שנה קבלה להיות צח"ת ולא צ"י"ק דח"א"י ע"ד המשנה וחלמוד ועיין צכונת הלש"ה יסוד של קודס הלימוד הקבלה צע"ה צח"ת וצכפר פ' צחחילת הקדמת הספר שצחצ לכונן צטס מ"ה ח"ת ח"י ח"י יע"ש והיע"א [ועיין צשער הכונות דע"ו ע"כ דרוש קדיש] : **ש** **ופ"ס** שומעתי כי צוושנה יכוין צהו"י"ה דצ"ן ע"כ גס לא זכ"תי להצ"ן מה ענין עס צ"ן צילירה הלא עס צ"ן הוא צעשיה כנו' לקמן

בשער הכוונות דרוש צי דעמידים וצמיח שביע פ"א יע"ש כי קלרתי ופשוט לצודי ה' זכונה צמילת בלחה ונלך עוזר ומושיע ומגן וזכרת ומגן אברהם יע"ש ולא חזיקן כהאי קיומא בקריאת התורה שכתוב כל זה :

ואפשר

דבחינת הפנים הוא ע"י קריאת התורה בק"מ ציוס הטענה דבזה הטעם אין קריאת התורה בפרשת שבט"ה דיום השבת ועדין ליע . ועוד ליע היכן נראה סוד הזיווג שלהם ואפשר דנעשה ומילא ע"ד כונת הזכרה של כל המלות ועיין ב"ש דק"ו ע"ב [דכ"ע] צע"ק קצורה יום שצועות ד"ה ובקצורה וכו' . גם ליע צמיח שנים וקראת הם כנגד ח"ת ויקוד וזה פירושו ולמה אין צי מקרא בקריאת בק"מ שכל יום צי והי יום השבת [מיש לעיל שקריאת בק"מ ציוס השבת הוא פנים דרך אפשר קאמר ולא דהקבים יען שהוא מולי לשמוע מהחן כח"ל] ועיין בזהר ח"ב דקל"ב ע"ב צע"ק שנים וקראת ליע"א דקביאין [עיין לקמן ד"ה בקוד וכו' תירוצ' אחר] ויהיה א' כנגד ח"ת ואחד כנגד יקוד והיע"א . ועיין בשער הכוונות דרושי ק"ת א"ך הק"ת הוא בחינת יקוד דאבא ש"ש צו צי פקדים והם צמ"ה ויקוד דז"א מקום מוגלה שביקוד דא"י העקמית צמ"ה דז"א ויש לו צי בקיעות א' יקוד דא"י וצמ"ה דז"א יע"ש ועיין מ"ש צע"ק התורה עלמה בקונטרש ש"ס ח"ב ע"ב :

ואפשר

עוד טעם שמו"ת ציוס ו' להיות נכתוב צו והיה משנה וכל המושכו של כל השבוע הוא ללורך המולי להיות לה כח לעלות בשבת עם ז"א לא"י כמיש לעיל צ"ב בזה דמלכות עולה עם ז"א דאין זה כח וכמיש ולזה הוא כשול ועיין בזכות הקידוש דליל שבת דכפל כונה א' כונה פעמים יע"ש בשער הכוונות :

שם

ז"ס ויפל ה' אלהים תרדמה וכו' עיין מ"ש צ"ב בקוד הקודם ושאר הליונין ע"ד שער הפסקוקים פרשת בראשית ובלקוני חורה : שם והכונה הוא כי התקרא הוא בחינת פנים דהויה דצ"ן והתרגום הוא לחוריים שבקדושה וכו' ודע כי כל צמ"ה לחורים הם שניות בקוד רצוע פשוט כפול משולש ורצוע וכו' ול"ל דטודע מ"ש רציו צמ"ה ש"ד פ"ה ושער ח"י פ"ב דהויה פשוט צכ"ח ומלא בחכמה יע"ש ח"ב א"ך כחצ כאן כי וקראת הוא צמ"ה פנים דהויה דצ"ן יהיה בחכמה והתרגום שהוא רצוע דהויה פשוטה יהיה צכ"ח א"כ נמלא דעליונים למטה שהוא הפנים יע"ד למטה בחכמה ותחתיים שהוא תרגום למעלה בכהר גע"ד שצ"כ הוא צ"א א"כ היה לריך להיות הפנים ויהי ולא צ"ן וי"ל צמ"ה לעיל דהצ"כ הוא צע"ש"י דז"א דאלילות וע"ה הוא צ"ן ולא ויהי ומ"ש כי וקראת הוא צמ"ה פנים דהויה דצ"ן פירושו הוא על הויה דצ"ן צע"א צפשוטה ש"ס כ"ו ולא צמילוי צ"ן ועיין צמ"ה של"ד פ"ב כלל ח' וצ"א לשמוע"עין שלל תענה ליו"ך דפנים הוא דהויה דמ"ה או דק"ב או דע"ב לזה בא"ל"ומ"ל שהוא פנים דהויה והיינו הויה פשוטה וכולם הם צכ"ח דפשוט צכ"ח והיינו פנים דכ"ח ותרגום לחוריים דכ"ח כמיש צמ"ה ש"ס כלל ח' ועיין ג"כ לקמן בסמוך ציו"ה ה"י שכתב בהויה דצ"ן ורצוע ג"כ מלא דומה לו : שם ח"ס מ"ש ה"פ והיא כחוצה פנים ואחור ע"כ יחזקאל צ' :

שם

בקוד שמו"ת כי לשון הקדש נקרא פנים לשון רצו"ס צ' ואחור לשון יחיד ע"כ עיין מ"ש לעיל דלמה אין קורים ציוס השבת בק"מ שנים וקראת לשון רצו"ס עוד י"ל דכש"ש וקראת ותרגום אז לריך לקרות שמו"ת לרמוז דיו"ן הם אצי"א בחול ונכסרים וחזרים פנים לא כן ציוס השבת דכ"ח הם פנים ואין לריך לקרות בק"מ רק פעם א' וכן ציוס צ' והי אחר העמידה הם פנים ואחר

(פח)

התפלה ומחלקים המ"י כמיש בשער הכוונות דרוש ד' דק"ש של הלילה ודרוש ה' דתפילין ועיין עוד דרוש ה' דחונת העמידה בזכות אמן ודרוש א' דויעבור :

שם

עוד יש טעם אחר צע"ק התרגום שהוא אחד לפי שבחי לחוריים הם בקוד רצוע כה"י י"ה י"ה י"ו יהו"ה אשר תמיד אות ראשונה מתחברת עם כל האותיות שלאחריה וכו' ול"ל א"ך אות א' מתחברת עם האותיות למטה אדרבא להפך היה לריך ד"י ראשונה היא יותר גדולה ואל"ה היה לריך שיחזרו כולם דקטן נחלה גדול וחזרתי דבזה דיבר הרב צ"ח צמ"ה ש"ד פ"י ואין עתה הפג"ל וקבים ערב ש"ק יע"ש ולע"ד"ן אפשר שהוא צמ"ה א"י"ח מתחיל לעילא וק"י דכל קפירה וקפירה יש צה י"ס דיו"ש וי"ס דא"י"ח ומלא ד"י למעלה יוד למטה בקוד הויה ואד"י ועיין צמ"ה שג"ל פנ"ו ועיין ב"ש דפ"י ע"ב [דע"ו] צכ"ח המתחבר נשמות לפג"י מתים יע"ש ע"ה שביד רפ"ח שנים פ"ה :

שם

וע"ה הדבר נחצ"ח במקום אחר כי הקל"י נלמדת בלחורים אלו וכדי שלא יתאחו הולכ"ו להתחבר אותיות וע"י ע"כ עיין בשער הכוונות בחמ"י דרושי ר"ה ד"ה וכחצ"ו וכו' דשם כתב רציו שהוא צאלדי"ם לחורים שם הוא אחיזה וא"ך כחצ כאן באחו אלו שהם דהויות וי"ל דזה לחורים דקטנות וזה גדלות דכל הויה גדלות כמיש צמ"ה פ"י צמ"ה יע"ש צמ"ה ויש קלת אחיזה ולזה מתחברים : וכבר נחצ"ח א"ך התרגום נקרא תרדמה כי הנקירה היתה התרדמה וכו' לעיל וע"ה של"ד פ"ב כלל ח' שער הפסקוקים פ"י בראשית שאר הליוני עיין לעיל ד"ה מלות ח"ת וכו' שער הפסקוקים לך לך :

שם

עוד יש טעם נפלא דע כי צכל קפירה וקפ"י ו"ן הי"ס יש צה הויה א' צמ"ה פנים ויש עוד צה הויה א' צמ"ה לחורים כה"י וכו' דע דזה מדבר צמ"ה מתחבר שצחותה הקפ"י דכל קפירה כולל מיד וזה למדתי ומ"ש רציו צמ"ה ש"ד פ"ה ופ"י וש"י פ"ב דפשוט צכ"ח ומלא צכ"מה יע"ש ויח"ת ומפורש שם בשל"ד פ"ב כלל ח' יע"ש ועיין בקודו בזכות העמידה צמילת בלחה יע"ש ועיין בזכות זכריו דעשרת יו"י השו"ב שכל יום הוא י"ק דקפירה א' יע"ש בקודו ובשער הכוונות סוף דרוש ו' דר"ה דל"ו ע"ב ד"ה וכבר נחצ"ח וכו' נמלא דכל כונתו אינו אלא צכ"ח דלוחה קפירה וממילא נחקן כל גוף דלוחה קפ"י וכל"ע"ד דז"ס א' ית"א דעמ"ל המתקן כולה המתקן שם רצו על צמ"ה הכת"ר ופשוט וזהו מ"ש עוד יש טעם נפלא שם רצו על הכת"ר דע"ס דז"א :

שם

ונמלא כי ג' הויות לחורים שצ"ג קפירות חצ"ד הם ג' ונע"ר"ל רצו ג' וכן חג"ס רצו כ"י רצו וה"י ו"ן החכמה עד היקוד ג' רצו [והם ע"ס] וכו' וכולם יתחיים אל המולי ע"כ והוא צמ"ה הנקירה כח"ל ול"ל דנק"ו רציו כאן ע"י רצועים א"ך בשער הכוונות דרוש ו' דר"ה דל"ו ע"ב שם כתב בזכות זכריו י"א וכתב הטעם שכתב הוא השורש ע"ד קומי הקעורת והיקוד מולי לסיות שא"ן נפרדים הרי י"א ועיין ע"ה של"ד פ"ב כלל ח' גם דע דמה שנתון מולי הרצועים אינם הם עלמ"ה האותיות דריצוע שהם עשר אותיות רק המקשר שלהם העולים כ"א מ"י ע"ב יע"ש ובקשר עו"ה דמ"ה ד"ה ויפל ה' אלהים תרדמה ובפע"ה פ"ו דר"ה א"ך ל"ל ו"ה ק"ל ומקשר שנתון להם הלא המקשר אין צו מוש דעיקר השורש הם "אותיות רצוע הויה ול"ו רוא"ם צע"ק"ו "אותיות א"ך המ"י אין צו מוש ואפשר שהוא הארות האותיות ע"ד הארת השמש העל"ר לעולם דגוף השמש חקוע צקיע והארתו מל"ר על הארץ התחונה ועדיין קשה א"ך יל"ר בהארות הנחיים לה להיות צה"ה צמ"ה נקירה דנפרדים המקשר באותיות וחזרים

שער הנדגת הלימוד

ענין ר"ע שהי' דור' כו' - ארז'ל דברי' שלא נגלו למשה ע"ה נגלו לר"ע ונה תמי' גדולה - והענין הוא כי משה ע"ה ידע כל מה שתלמוד ותיק עתיד לחדש בכל התורה אך היה יודע הסוד בע"פ והרבה מהם לא ידע לדרש' ולהוסיף מהכתוב אך אח"כ שבאו חכמים שבכל דור ודורשיו דורשים אותם מהכתובים וכן הענין בר"ע שהיה יודע לדרוש על כל קוץ וקוץ תלי תלין של הלכות וענין זה לא נגלה למרע"ה אך בעצמו וודאי ידע משה ע"ה ודי בזה - כשהיה הרב ר' חיים בא אלל הרב ללמוד הימנו זאת החכמה אז כל מה שלמד ממנו היה שוכח ולא היה יכול להשיג שום דבר עד שהלכו שניהם יחד לטבריא והרב זלה"ה הולך להרב ר' חיים בתוך הים של עבריה בספינה קטנה שהיה שם וכשהיו הולכי' בתוך הים יגד העמרי ב"ה הישן לקח הרב זלה"ה כלי' א' ומלאו אותו מים מבין העמודים והיה משקה להרב ר' חיים זלה"ה וא"ל ערשיו תגי' החכמה הרבה כי המים ששתית היה מבארה של מרים ומשם ואילך התחיל לכתום בחכמה זו - אם יש ב' ת"ח שיוקו' משורש א' אז שניה' מקטרגים זאי' כי תפארה ששניה' משורש א' לכן זה רוצה לינק יותר מזה - לכך תדיר יש קנא' ומחלוק' ביניהם אבל אם יזכו אחר כך שניה' לרוח הקודש אז תתוסף אלהים ביניהם כי יבא להם הארה ושמע בריבוי גדול ולא בצמצום כמו מקדם וכז' הוא דווקא בצולם הזה אך הצדיק שבעה"ב אדרבה מועילים זה לזה ומשפיעים שפע רב לע"ז למי שהוא משרשם ומתעבדים בו להועיל לו כי יש להם חלק מאותן המלאות והתורה שגורמני' לאותו אדם לקיים תורה ומצ' בסוד שאמרנו רז"ל הבא לשאר מסייעין לו כי אין חשבון בשאלו של קנאה לקנא זה בזה

שאלתי למורי זלה"ה - ממנה זכה להשיג חכמה הזאת כי"כ נפלאה ואמר שהיה עירח להבין את לשון הזוהר שנוע או שבעיי' והיו אומר' לו שעדיין לא השיג היט' וזה היה מעמיק יותר עד שהיה מבין המאמר על בוריו וסאל' לו הלא גם הרמ"ק ואני טרחתיו הרבה ולא זכינו לזה והשיב לי **אמת שבתחם אבל לא התגברניש לי היך בדברי רז"ל מרבה ישיבה מרבה חכמה - מאתה כתוב ביום שבת כשתשמע הפ' מהחזן תכוין לשם ב"ן מטוק' בזה יו"ד ה"ה י"ו ה"ה ושרשו ב"פ זה משנ' על אשר ילקטו - ועיק' כוונתו צריך שיהא בזה האופן ישמע יוד כסוקים מפי החזן ויכוין לאת יוד עם נקודת חריק וואח"כ יקרא ו"פ עם החזן ויכוין לאות ו' מנקוד שבה וכילן על על דרך זה עד שיקרא ל"ב פסוקים יגד שם ב"ן ע"כ :**

כונת הישבוני מהרמ"ע ז"ל

יום א בעולם ה' בריה' שהוא כסא הכבוד ומשרתיו נקראו שרפים וכונתו להעמיד כל פתח היים הרוש' של גר"כ ומדת היום היא אות ה' ראשונה של השם אל שדי בסוד לאה מילוי יודין ואלף היינו שם ס"ג ועמו שם קס"א כירוף שניהם גימ' דרך וכן גימ' אלהי יעקב וכן גימ' מקים כבודו וכן גימ' הן לזקק ימלוך מלך שהוא ר"ת למפרע מילה וכל ציטור ערלה דהיינו קליפה מילה קרוי לה וכל עכפי הבינה מנבטלין הקליפ' ויכוין ג"כ אהי"ה אשר אהי"ה וכן אהיה יה"ו בסוד המתשב' שהוא כוונ' תדירה בשמנ' אה של עולם הברי' ויעיל הרבה מאוד אל הכשמי' שהוא מדת היום וכן יכוין ביום הששי ודע כי טהרת המחשבה גימ' תקע"ד דורות שהוא תיקונים אחר שעלו במחשבה להבראו' ולא נבראו וכן מרגלאן בנין דבתי גימ' תקע"ד דורו' ודי בזה - עוד יכוין ביום א' אות א' של אהיה של מרגלא ועמו שם הוי"ה בתיקוד כבאות וכן מצפ"ן כולו נקוד פתח יוצא ממנ' קח וכן שם הא"ל של מ"ב אבגית"ן כלול באות א' ראשוני' שלו ותיקודו סגול והוא במספר ע"ה ר"ב באות א' ראשוני' שלו ותיקודו סגול והוא במספר נבחרת בתיים עם המלה ועיין לקמן ביום ב' כוונות אחרות ודע כי כל האמור בתיקוערם בסוד המרגלא הוא אמת וברור

ומנה לא תזוע וכל הכוונות אלו דבר יום ביומו לא נזכרו כאן דרך כלל להתכוין בהם אפילו בזמן ובלבד שיהיה המקום נקי ע"ד שויתי ה' לגדי תמיד אך יש לכל פרטיהם מקום קבוע אס בתפלה אס בק"ש או בזכרת המזון וכיוצא בשאר פרטים ונת' במקומו ומנהג כשר לומר בכל יום הפסוק הודיעני ה' דרך חוקך וגו' עד סוף הפסוקים באות ה' של תמיא אפי נקוד דרך גי' ס"ג קס"א כזכר ויכוין בהם ה' ראשונה של השם בסוד לאה ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נרא' אלי בלוח בארץ כנען ויברך אותי שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד יחל ישראל אל ה' מעתה ועד עולם ר"ת של ב' פסוקים אלו הם חותמו של שם ס"ג י"ו א"י אס האק שמ"ס שם אהה ואנשי שאלו הק' ויהי' אלהים אל משה אהיה אהה אהיה שלחני אליכם ויכוין בראשון קס"א ש"א עיקר ביום שבת ואות א' בצורת יו"י וביום א' וביום ו' הות א' בצורת יוד וביום ב' קס"ג שה' עיקר ב"ו ו"ה וביום ג' קל"א שה' עיקר ג"ו ו"ד ומספר שלשתן יחד הזמנה כפרה על עושי ניתה כגון עובר על דברי חו"ל ובלבד שלא יבא אדם חוטא הגב כרתו אחר כך ויאמר מקרא של אחריו ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמ' אל בני ישראל ר"ת יח"א חתם של מ"ה והוכר' ג' שב"פ הוא ע"ב לשבת ס"ג יום א' ויום ו' ומ"ה ב' וה' ב"ן ג' ו"ד אלהי אברהם ע"ב ואלהי יצחק ס"ג ואלהי יעריב מ"ה שלחני אליכם זה שמי לעול' וזה זכרי לרור דור ויש הבדל בין פסוק' ראשון שאמ' כה תאמר אל בני ישראל כי הראשון לדרש' מדת כה שהוא מלכות תאמר לבני ישראל על אודות' וישביל' אהיה שהיא בינה שלחני אליכם גי' י"פ ב"ן שהיא במלכות הכל ה' מנהו למשה כפשוט שיאמר ככה לבני ישראל ממש בהייה ה' אלהי אבותיכם ויכוין בזהויה ביום שבת במילוי ע"ב יום א' ויום ו' למלוי ס"ג יום ב' ויום ה' למילוי מ"ה יום ג' ויום ד' למילוי ב"ן אלהי אברהם ע"ב אלהי יצחק ס"ג והלוי יעקב מ"ה שלחני אלי' בגי' כבאות שלח כצדק בחייה אלה על שם ישראל זה שמי לעולם וזה זכרי לרור דור בגי' שכונה יס"ת בגי' ע"ת כמספר י"פ אהי' וי"פ הוי' לחי"ה והואו' אמצעות גי' ש"ע נהרין והכולל שהוא א"א וכנגד אות ג' דמרגלא יאמר פסוק המתחיל באות א' וזה אהיה את ה' מאוד בפיו ובהתן רבים אהללנו ויכוין לשם ס"ג וכנגד הוי' בתיק' מפורש יאמה"פ שויתי ה' לגדי תמיד כי מיימיני כל אמוט ויכוין לש' ס"ג וכנגד מצפ"ן כולו בתיקוד פתח יאמר הפ' רק באבותיך חשק ה' לשהבה אותם ויבחר ביעם אחריהם בכס מכל העמי' כיו' הוה ויכוין מצפ"ן בגי' ש' והתיקוד הוא פתח והשם יכוין המילוי ס"ג אבגית"ן עיקר ביום א' והומר ו' פסוקים אלו אהה בכס וכו' שהם כנגד שם מ"ב של ס"ג והוא ד' אות' פשוט י"ד דמילוי וכו"ח דמילוי המילוי וחזקם בכסוד ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל הע' אמן הללויה ויכוין הוי"ה דס"ג - ע"כ כוונת יום ראשון :

יום ב בעולם ה' הויה שהוא עולם המלאכים בכלל אך דרך פרט נקרא חיות והם חיות קטנות בערך חגת"ס שבאמצע אצילו' הכולל נה"י עמה' ואלה נה"י גם הם חיות קטנות בערך חגת"ו ומל' נמנה עם אלה ואלה כאן לפני מיעוט הירח כאן לאחר מיעוט הירח וכבר ידע' כי המציאו' איננה בטלה לעולם וכונתו להעמיד אותו היום הרושם של הרוח והנפש ומדת היום הוא אות ו' שבשם וכן אל הויה בסוד ישראל זוטא וכן שם מ"ה וכן אות ה' של אהיה דמרגלא ועמ' הויה בתיקוד אלהים וכן שם מצפ"ן בתיקוד שבה קמץ שהיא מלת לך של סמני הקטנות וכן שם קר"ע שט"ן שהוא כלול באו' ב' של אבגית"ן וכוונ' שם מ"ב זה בכל ימי השבוע כשהו הוא לקשור הנפש ולהעלותה שתכלל ברוח ושם קר"ע שט"ן יהיה לוקח הארה משם שקול"ת של שבת ומשולב אות באות וגם הוא בתיקודו מפורש לפנים ככוונת שבת כי ע"כ אמר ר' יהוד' כפ' בני העי' מקו' שפסקין שבת שחרי' שם קורי' במנחה

ונבאר שינוי א' ששמעתי מזולתי והוא כי כשאדם עוסק בתורה בתלמוד הנק' הלכה יכוין שהם אותיות הכלה ותהיה כונתו שכל קושיא שהוא מהרץ [יכוין] שעי"כ מחיר הקלי' החזקות והקשות מן ההלכה שהיא הכלה עליו' נוקב' דז"א ושהוא מקשטה בכ"ד קשופי כלה הנז' בס' ישעי' שה"ס י"ב שלו וי"ב שלה שעליהם נאמר מזה ומזה הם כתובים ויכוין ג"כ תמיד כשלומד [הלכה] אל שם אדני שהיא הכלה העליונה ובשקורא משנה יכוין לשם שדי שהוא גי' מטטרו"ן כמ"ס כי שם הם שית סדרי משנה ומי שמדקדק במ"ש אני למעלה וגם במ"ש שם' הקדמות בענין השמות יראה איך כונה זו של המשנה היא יותר חילונה מן הכונה שכתבתי אני כי זה בז"א דאל"י וזה בינוי' והכל אחד גם ענין ההלכה פה הוא דרך כלל ומה שאני כתבתי היא כונה יותר פרטית שהיא רצוע אחוריים שם אדני' : [גם לריך שיזהר שלא לבטל בכל יום הקציעות של מקרא ומשנה ותלמוד וקבלה עם הכוונות שלהם ולריך ליזהר בזה מאד כאשר נבאר פרטם בעה"י *] :

ועתה

נבאר סדר עסק התורה שיעסוק האדם בכל יום והנה אין לנו מדברים בכל עסק התורה שאדם עוסק רק בלימוד קבוע שלריך ללמוד בכל יום בקציעות בסוד קבעת עתים לחור' וזה מנהג מורי ז"ל אחר שהי' יולא מזהב"ג ואוכל אכילתו הי' מהעטף צלילית ולבש הפילין ואח"כ קורא הקריאה הזאת שיתבאר עתה בכונות אלו שנבאר. תחלה יקרא מקרא תורה ואחר כך נביאים ואח"כ כתובים ואח"כ קבלה ואח"כ משנה ואח"כ תלמוד. וטוב שיקרא ג' בחינות שיש בתלמוד והם צרייתא ותוספתא ומימרא וגלעג"ד שהקבלה תהי' באחרונה מכולם לפי סדר המדרגות ממטה למעלה הם מתחילין מן המקרא ומסיימים בקבלה כמו שית' בענין הכונות והרי זה דרך כלל וזהו פרטן. תחלה יקרא בתורה מפרשת השבוע ההיא ציוס א' יקרא ששה פסוקים ראשונים שבאותה פרשה. וציוס צ' יקרא ארבעה פסוקים שלאחריהם. וציוס ג' ה' פסוקים שלאחריהם. וציוס ד' ו' פסוקים שלאחריהם. וציוס ה' ה' פסוקים שלאחריהם. וכללות כולם הם כ"ו פסוקים. ודע כי לריך לקרות כל אלו הפסוקים

כדרך שקורין הפרשה בערב שבת כל פסוק מהם שנים מקרא ואחד תרגום. גם דע שאם לא קרא מקרא ציוס ראשון של השבוע יש לו תשלומין שיקרא ציוס שני שתי הקריאות (ב) דהיינו של קריאת יוס א' וקריאת יוס צ' אבל אין זה מועיל רק לעורך היום צ' שריך שיקרא תחלה קריאת יוס שלפניו שלדג ואח"כ יקרא קריאת היום ההוא אך לעורך יוס א' שלא קרא צו אין לו תיקון כלל ועליו נאמר מעווה לא יוכל לתקון. ואח"כ יקרא נביאים וכל פסוק שני פעמים מקרא ואחד תרגום ומלאתי כהוב בקונטרסי שצכל פ' מהם יקרא פעם אחד מקרא ופעם אחד תרגום ואח"כ יקרא בכתובים עם התרגום שלהם ואח"כ יקרא על סדר הנז' משנה ותלמוד כו' וצלילות אין לריך ללמוד קביעות הזה ובסוף הדרוש נבאר ענין הצלילות אמנם נבאר ענין ליל השישי לפי שגם צו לריך לקרא מקרא והוא כי אז צליל ששי בקומך ממטתך אחר חלות תקרא מקרא ואם לא הוכל לקום קודם שמישן תקרא כ"ו פסוקים אחרים שלאחרי כ"ו פסוקים שקרית בחמשה ימים של השבוע כנז' ואח"כ תקרא מה שתרגלה כמנהגך וציוס הששי אז תקרא כל הפרשה כולה מתחלתה עד סופה שמו"ת כנו' ובערב שמחת תורה אע"פ שאינו יוס ערב שבת תקרא פרשת וזאת הצרכה שנים מקרא ואחד תרגום :

ג דע כי בכל ערב שבת אחר שתסיים הפרשה ההיא שנים מקרא וא' תרגום תכפול פסוק אחרון של הפרשה מקרא ולא תרגום. גם דע כי כשתקרא המקרא לריך לקרותו בטעמים שבפסוקים ההם אבל התרגום אין לריך לקרותו בטעמים שאין טעמים אלא במקרא לשון הקדש שלא כמותם הנוהגים לקרוא בטעמים ואפי' תרגום של הפ' וציוס השבת אין לריך לקרות הפר' רק לשומעה

הגהות וחידושים

דכלי דעת הפנימי דנוק' והוא שם פ"ג הוא נשבת ולא צחול דצחול הוא שם צ"ן ע"ה ואיך כתב כאן בעיון ההלכה לכוין שם פ"ג מה שחא ציוס שבת לכוין צחול. ואפשר לומר להיות דהורה הוא ישר דאבא חיה דאלינות והיא שבת לזה הוא שם פ"ג כמו בשבת וזה טעם דת"ח העוסקים בתורה נקראים שבת כמודע. ש"ס : א) כל זה המוקף הוא מכ"י משנה הי' ליורה : ב) א"מ שבת צ' ימים נ"פ א"ה יש לו תקנה או א"ה לתקן כמו שא"ה לתקן חפלה שעבר זמנה. ונ"ל שיכול לקרוא כל ה'

אשר נתחלקו בהם אבל עתה לריך לבין בה' אותיות הנו' בני' שורק כל הה' אותיות והוא ניקו' שורק ו' של יציאו הנשאר מן שאר הנקודות של את אשר יציאו והרי זו כונה א'. עוד תחזור לחצר ה' אותיות הנו' ולעשותם שם א' בן ד' אותיות והוא לירוף והי"ה כי שני אותיות ראשונות של המילוי שהם ו"ד תחברם לאות י' וז"ס ויהי' ביום הששי וניקודו בניקוד ביום הששי פתח חולם פתח חירק והנה בזהותך קורא הפרשה שמו"ת וכונה ב' מקרא' הם שהי כוונות הנו' א' כנגד והיה והב' כנגד ה' אותיות המילוי וכונה התרגום התבאר אח"כ בצ"ה:

מצות ת"ת קריאה הפ' בכל יום ו' כבר נתבאר שיכון במילוי ההיה דב"ן שהם ה' אותיות כל א' בניקוד שורק כזה וְדָוָהוּ וְגַמְלָא כְּדִי לְקַדֵּם בְּשׂוֹרֵק לְרִיךְ לְהוֹסִיף ג' ווין בג' אותיות דה"ה והס ג' ח"י כי יוס ו' הוא יסוד הנק' ח"י העולמים שנתן משלו אלו הה"י אל הנקב' הנק' יוס השבת כנודע כי יוס הו' שהוא יסוד מזין לשבת שהוא הנוקב' דלית לה מגרמה כלום ולכן איהו מכין לה וג"כ אלו הח"י הם לניקוד שורק בו' וידעת מ"ש הת"י כי זה הניקוד שורשו ביסוד ונמלא שהאותיות והניקוד מורים על היסוד:

מצות ת"ת כבר ביארתי ענין כונה שמו"ת וע"ש כי שנים מקרא הם הה"ת ויסוד ואל' תרגום הוא באחוריים שלהם ושמעתי מזולתי באופן אחר והוא כי א' תרגום הוא בנק' דז"א כי היא בחי' האחוריים שלהם היושבת באחורי ז"א כנודע:

ענין אזהרות שאר היום זו אחת מהם דע כי לריך האדם לזהר שלא ישב במקום שאין בו יסוד לפי שבמקום שאין בו יסוד שולט שם שד אחד ושמו תני"א ויולא מפסוק ולמה הניחון את לב בני ישראל והיושב שם אעפ"י שהוא עוסק בתורה מתגבר עליו השד והוא להזיקו או להחציאו ואין כח באדם ההוא העומד שם לשלוט עליו לולי יהי לדיק גמור ומורי הזהיר לאדם א' שלא ילך על קברי הרשע"י וה"א צנו ללמוד שם יחידי אפי' צימים שרגילים בנ"א לילך שם ומכ"ש בשאר מקומות שאין בני אדם יושבים שם א):

וביום השבת אין לורך לקרא הפרשה רק תשמע כל הפרשה מפי הש"ן ותכוין בהוי"ה שלימה דב"ן דההין וניקודו הם ט' נקודות שיש באלו הסיבות מ"ג"ה צ"ר אָשֶׁר יִקְרָא וְאח"כ תכוין צב' לירופי והיה והיה כי ביום הששי היה בתחלה ה' אותיות המילוי כמו שהן ואח"כ לירוף והיה אבל עתה שהוא יוס שבת אין בו כונה מילוי לפי שהשבת הוא יוס רחמים והמילוי הוא דין כנודע לכן לריך שתכוין צב' לירופי והי"ה והי"ה וניקוד כל אותיות' בשורק בניקוד אות ט' של ילקטו והנה לפי שכל שם דב"ן אלו מכוונים בשבת לכן לריך שישמע האדם כל הפרשה כולה ונמלא ביום ו' לריך לבין לירוף והיה פעם אחד בלבד וז"ס והיה ביום הששי כי ביום הו' חוזר מילוי צ"ן לעשות לירוף והיה כנ"ל אבל ביום השבת לריך צ"פ והיה והיה משנה וז"ס והיה משנה ר"ל כי יהיו צ' לירופים של והיה. עוד לריך שתדע כי בכל עת שתקרא הפרשה צערב שבת שמו"ת לריך שתכוין בכל אותם ההוי"ת שבאותה הפרשה שהם הויות דב"ן במילוי ההין:

ונבאר עתה ענין כונה התרגום דע כי בכל פעם ופעם שתקרא איזה מקרא אפי' בשאר ימי השבוע לריך לקרותו שמו"ת והכונה היא כי המקרא הוא בחי' פנים דהוי"ה של צ"ן ותרגום הוא אחוריים שבקדושה ב) והענין הוא פי תרגום בני' הרדמה כאשר הנביאים אינם מוכנים לדבר עמם בלשון הקדש אלא בלשון תרגום או נפלה עליהם תרדמה כמ"ש היה דבר ה' אל אברם במחזה כו' וכתוב בתריה ותרדמה נפלה על אברם הרי כי במחו' שהוא תרגומו של במרא' בו נגלה עליו ואז נפלה עליו תרדמה. ודע כי כל בחי' האחוריים הם שמו' צסוד ריבוע שהוא צסוד פשוט

הנהות וחידושים

חסדיך ע"ש והס ה"ח כ"א כלול מעשר ה"ן ט"ז : א' א"ה הכי מוכח מטובל דפראי מדנרא הייט ר' המניחא פבא וחברוי בזה"ק פ' תלמוד דף קפ"ג ע"ג : ג) מ"ש רבינו כי מקרא הוא בנה' פנים דהוי"ה דב"ן פירושו הוא על הויה דב"ן בעלמו בפסוקה שמספרה כ"ו ולא במילוי ב"ן ועיין בע"ה ט"ד פ"ב כלל ה' ובה לאשמועין שלא חספה לומר דפניס הוא דהויה דמ"ה או דפ"ג או דע"ב לזה בל' לומר שהוא פנים דהויה והיינו הוי"ה פ"ה וכל"ה הם צתה דששום צתה והיינו פנים דכתר. ותרגום אחרונים דכתר מ"ש צ"ה

שער חה'

פרישת ואתחנן

שער המצות

כפול משולש מרובע ואלו נקראי' תרדמה וז"ס **ויפל ה' אלהים** תרדמה על האדם כי הנסירה היחה
 בהיותם בסו' אחור באחור כי זהו בחי' הנק' תרדמ' ואז נסרה ואח"כ החזירה פנים בפנים. והנה
 ענין התרגום שמעתי ושכחתי כמעט כולו וזה הנשאר לי ממה שזכרתי בזה. והנה ביום ששי כבר
 נתבאר שלריך לבוין בהוי"ה דב"ן בבחי' הפנים שלהם ויהיו כל ט' אותיותיו מנוקדות בשורק ואלו
 תכוין ג"כ באחוריים שלו מנוקדי' בשורק כזה **וידר וידרהו וידרהו וו וו דו דו וו דו**
 ואינו זוכר יותר מזה. עוד שמעתי ממורי ז"ל דרוש זה בענין שמו"ת כי הנה היותם צ"פ מוקרא' הם
 כנגד הת"ת והיסוד אשר בת"ת יש שם הוי"ה שהוא גי' כ"ו וביסוד שם שדי ושני שמות אלו בגי'
 ש"ס כמנין נועריקין ר"ת שנים מוקרא' שהוא ש"ס. גם מוקרא' בגי' ב' שמו' הסו' וז"ס מ"ג הפסוק
 [יחזקאל סי' צ'] והנה כתובה פנים ואחור והנה פנים לשון רבי' ומיעוט רבים שנים ואחור לשון יחיד
 בסוד שמו"ת כי לשון הקדש נק' פני' לשון רבים והתרגום נק' אחור לשון יחיד כי התרגום היא
 הנקבה העומדת באחור והיא א' ולא שנים א' עוד יש טע' אחר בענין התרגו' שהוא אחד לפי
 שבחי' שמות האחוריים הם בסו' ריבוע כזה י"ה י"ה י"ה אשר תמיד אות ראשונה מתחבר
 עם כל האותיות שלאחריה ולכן התרגו' נקרא א' כי הכל אחדות א' נקשר זה בזה משא"כ בלשון הקודש
 שהוא פני' אשר אין האותיות מתחברו' ע"ד הנו' אלא כל אות ואות נפרד' בפני עצמה ולכן הוא שנים
 מוקרא' לשון רבים וטעם הדבר נתבאר במקו' אחר כי הקליפו' גאחו' באחוריים אלו ב' וכדי שלא
 יתאחו זהם הולרכו להתחבר האותיות זו עם זו והף האות האחרונ' שבכולם מתחברו' עם האות הראשונה
 שבכולם ועם כל האותיות [הקודמות] אליה כדי שלא תפרד מהם ח"ו ואז יהיה אחיזה רבה אל
 החיובי' בה וכבר נתבאר איך התרגו' נק' תרדמה כי בנסיר' האחוריים שהם בחי' התרגום אז היה
 התרדמה שהוא גי' תרגום ג' ;

עוד

דע טעם אחר גפלא דע כי בכל הפירה וספירה מן הי"ס יש בה הוי"ה א' בבחי' פנים
 ועוד יש בה הוי"ה אחרת בבחי' האחוריי' כזה י' יה יהו יהוה שהיא ע"ב וגמלא כי ג' הוי"ה
 האחוריים שבג' ספירות תב"ד הם גי' רי"ו כמנין גבורה וג' הוי"ה באחורי' תג"ת הם רי"ו שני וג'
 באחורי' נה"י הם רי"ו ג' והרי מן החכמה עד יסוד יש ג"פ רי"ו שהם גי' תרגום ותרדמה שהם
 אחוריים וכולם ניתנו אל המלכות ד'. ענין עסק התורה כלילה קודם שיסן היה אומר מורי ז"ל
 כי כל הנשמו' כולם עולות בכל לילה לפני הקב"ה ליתן דין וחשבון לפניו יה' מכל מה שנעשה ביום
 ההוא וכמזכר בס' התיקונים בהי' ה' מן הי"ח תיקוני' שבחבו אחר השלום הספר גם שם למעלה
 עוסקים בתורה כל זמן היותה שם עד שיטעורר האדם משינתו כמזכר בס"ת פ' לך לך במעשה דר'
 חגי שהלך עם ר' חייא להקביל פני ר' אליעזר. ומורי ז"ל היה מסתכל במנה האדם אחר שקיע'
 החמה והיה מכיר באיזו לימוד עתידה נשמהו לעסוק כלילה בעלותה למעלה או בס' הזוהר או
 במשנה או בחיזה ספר מספרי רז"ל והיה מלוה לאיש ההוא שטרם שיסן יקרא את הקריאה
 ההיא ה' וכן כל איש ואיש אבל בעניני שאר עסק התורה לא היה חושש לקרו' בתחילת הלילה
 כי עיקר העסק בתורה הוא אחר חלות בקומו ממישתו. ענין פרק שירה אמרו שם בפרק המזכר
 כי האומר פרק זה בכל יום וזכה לכמה מעלות והענין הוא כי אותו הפרק מיוחד על השירים
 שמסורתי' בכל יום כל הנבראים שבעולם לבורא ית' וכל שהוא חכם וצדיק לבוין היכן הם המנויים
 כל

הגחות וחירושים

שם כלל ח' : א) נ"ו א"מ וחנני כתבו שנליל ששי לא יקרא הפסוק עם התרגום כלל גם כתבו שיקראם באשמירת הנוקד לא בנתי'
 הלילה : ב) עיין בשער הכותב בחי' דרושי ר"ה ד"ה וגנדר וכו' דשם כתב רבינו שהוא באלהים באחוריים שם היא
 אחיזה ואיך כתב כאן באחוריים אלו שהם דהיות וי"ל דזה אחוריים דקטנות וזה דגדלות דכל הויה גדלות ויש קצת אחיזה
 ולזה מתחברים : ג) עיין ע"ה של". פ"ב כלל ח' : ד) והוא בעת הנסירה כמדע וי"ל דהן נקט רבינו פ' ריבועים
 ובשער הכותב דרוש ו' דר"ה שם כתב בכותב זכרנו י"ח רבועים וכתב הפעם שבכתב הוא השורש ע"ד סגני הקטורת
 והיסוד ומלכות להיות שאין נפרדים כרי י"א ועיין בס' ש"ס : ה) עיין בשער הנלוו' דף י"ז הקדמה י"ז ובשער רוב"ק
 דף מ' הקדמה ג' ושם כתב הפעם הוא דבזה עילה נשתחו למעלה מאד ויתגלו לו דברים אחרים לאין קץ עי"ש :

כל הנבראים שבעולם בקומת האדם כנודע צוהר ריש פרשת תולדות כי כל העולמות כלם הם ליוז קומ' אדם בדרך כלל וכן בדרך פרט כנזכר שם כי כל הנבראים תלויים באדם שהוא מלך על כלם וגמלא כי מי שידע חכמה זו לכיין מקום אחיזת הנבראי' כל אחד ואחד באבר פרטי שבשיעור קומת האדם ויאמר ויזכר בפיו- כל הפרק ההוא שבו נזכרין כל אותן השירי' שמסודרין כל הנבראי' כל א' וא' כפי השפע הנשפע לו והנה הוא גורם ירידת שפע אל כל הנבראי' כלם :

אזהרות אחרות ראיתי לכתוב פה בענין מה שיתנהג האדם ביום והם קרובים אל עסק התורה בכל יום ויום ואלו הן. טוב לאדם לדור בבית שיש בו חלונות פתוחה נגד הרקיע כדי שתמיד בכל עת ורגע יגביה עיניו לשמים ויציט בנפלאותיו ית' בצריחת שמים וארץ ובענין מ"ש דהע"ה כי אראה שמך מעשה אלבעוהיך כו' מה אנוש כי תזכרנו כו' וכיולא בזה אמרו במדרש הנעל' על ענין נצוקדנלר הרשע שכתוב בו עיני-לשמוי' נטלית ומנדעי יתוב עלי וענין זה מחכים האד' ומכנים יראה ה' וטהרה בלבבו אם יתמיד וירגיל עלמו בזה א) :

שינת היום כבר התחלנו לבאר עניינה בשער התפלות בדרוש שכיבת הלילה ושם נת' ענין שינת הלילה שהוא מוכרחת לאדם ואמנם השינה ביום כבר ארז"ל [סוכה דכ"ו] אסור לאדם שיטן ביום יותר משינת הסוס. והענין הוא דע כי השינה שביום רעה אל הלדיקים וטובה אל הרשעים וכמ"ש ז"ל [סנהדרין דפ"ח] שינה לרשעים הנאה להם והנאה לעולם כי הנה הלדיק ע"י מעשיו הטובים שעושה אפשר שכאשר יישן בלילה ואח"כ בהקילו משנתו חזרת נפשו בו היא ממשכה ומביאה עמה איזה נשמה של איזה לדיק קדמון ומתעברה בו בסוד העיבור ושתייהן נכנסות בנוף והיא באה כדי לסייעו במלות כמ"ש באבות דר' נתן ובמדרש הנעלם על בא ליטהר מסייעין אותו ר' נתן או' נשמות הלדיקים מסייעין אותו והבן זה וכאשר חזר ליישן ביום אפשר שתחזור וממנו אותה הנשמה שבאה לסייעו כי בלילה שהפקיד נשמתו ביד המלכות העליונה מתחדשת שם ומזדככת וגשלמה ואז מתעברה בה נשמת הלדיק ההוא אבל בשינת היום אין הנשמה מולאה מוקם מנוחה ופקדון עלמה בו בדרך הלילה שאומרין בדרך הפקיד רוחי כו' ולכן מאבדת כל הרוח שהרויחה בלילה בשינת היום אבל הרשעים הוא להפך כי בלילה אין נשמותיהם עולות למעלה בפקדון ית' בידו והם משוטטות באויר הרקיע בין החילוני' כנז' צוהר כוף פ' ויקרא ושם מולאות נשמות רשעים קדמונים משוטטים בעולם בין החילונים ומשתתפות יחד ונכנסות באדם בהקילו משנתו והנה כאשר ישן ביום אפשר שיתפרדו ממנו אותם נשמות הרשעים המחטיאים אותו ובפרט אם עשה איזה מלוא ביום ההוא אבל ביום השבת אפי' ללדיקים השינה טובה כי אין דבר רע נלחו ביום השבת :

מצות הנוזזה כתיב וכתבתם על מזוזות ביתך ובשערך. הנה מוקם נתינת המזוזה אמרו בגמרא [מנחות דף ל"ג] שהיא מתחילה בליש העליון ר"ל כי החלק גובה מזוזת הבית לג' חלקים ובהחלת שליש העליון מלמטה למעלה שבו שם תניח המזוזה והסוד הוא כי המלכות הנק' מזוזה ילאת בחחלת שליש העליון ב) מלמטה למעלה בחזה דז"א (*):

דין בן המלך כתיב ועשית הטוב והישר וגו' וארז"ל זה דינא דבר מלרא כו' [ב"מ דק"ח ע"א] וגודע כי המל' נקראת שד"ה וזי"ת והוא התיקון הא' ג) שבי"ג תיקוני דיקנא שהוא מלכות ועל התיקון הזה נלמד מן המלך קראתי י"ה כמובאר באורך בי"ג מדות דויעבור ולכן בשדה ובציה יש דינא דבר מלרא. וגודע כי התיקון הזה נקרא אל בסוד אל רחום ותנון. וגודע ד) כי בא"ל זה כוללים ג' שמות ה"ל שהם אל שדי אל יבו"ה אל אדנ"י

ולכן הגהות וחדושים
 א) עיין בשער רוב"ק דף י"א ע"ב : ב) כ"ב א"מ נשקוף נ"ל שהמלכות נקראת ש"ה והת"ת קוף [היינו הוי"ה שבהאנה גי' מקום וקו"ף] אלל טעם כתיבת הני' פרשיות וטעם מזוזה נשמאל כל זה לא כתב בו בר' ז"ל דבר : ג) ע"ה שמ"ב פ"א . והוא התיקון הא' פ"י הלכות : ד) נתבאר נכמה מקומות נש"ת שכ"ו ש"ג ובער הטטה דרוש ב' דעמידה במלח האל הגדול פ"ט :

והנה זה שאל ר"מ שי' להבין טעם חילוף שם אהיה בשם בוכ"ו מבואר כי שם אהיה הוא בפנים ושם בוכ"ו הוא באח"י ולזה הוא בכחי' אומיות הבאים אחורי שם אהיה באבני' והנה שם בוכ"ו הוא המחיר בח'וניות הנק' אלקים והנה הוא כולל כל בחי' אלקים שהם ק"ך לרופי אלקים ד' פעמים ל' וזהו שם בוכ"ו גי' ד"ל ד"פ ל' וזהו שיפור מדת המלכות וכו' שהם ל' בה"ח ל' בננח ל' בהוד ל' ביסוד והם מהמה דבינה ולמטה והם הנה"י וכן בוכ"ו הוא קו המדה המהפשת ככולם והוא גי' ידך לרמוז על הארת הולאת משם אהיה דבינה וזאת ההארה היא הנוחנת כח וטו מ"ן אל המלכות כדי שחובל היא אח"ך להעלות מ"ן וזהו מ"ש הרב ז"ל א"ך הי"ד של אהיה שהיא הבינה נמשכים חמשה אלבנות בסוד חמשה אומיות מנלפ"ך למטה וממנה נעשה סוד מ"ן שבמלכות אומרו נעשה סוד מ"ן שבמלכות ר"ל שחוקן בכח ועו כדי להעלות סוד המ"ן שבמלכות ומלא והר מפרש ומכין כי שם בוכ"ו הוא בגי' ידך לרמוז כי אלו הם סוד הורד ח כח מ"ן אל המלכות וכו' ומכין להורידם בסוד היר של הבינה ר"ל הכלולה מב' ידיים בסוד ונחמם חמישים לפעשה כנוי בשי' ל"ב פיז אשר מן היר שלה נהקן ונתיבך בכח בחוספת חווק גם אל כלי דמ"ן שלה כנוי בכוונה ויברך דוד וזהו אומרו כאן סוד מ"ן אל המלכות לרמוז גם אל חוספת חיות וחוק אל כלי דמ"ן שבמלכות ולזאת לא אמר רבינו ז"ל בראשית מחמרו זוהיל וממנה נעשה מן שבמלכות כי אם אחרי קודם הם נעשה סוד מ"ן שבמלכות להורות נתן גם חוספת כח וחיות אל כלי מן שבמלכות כי ע"י שנהובך הארה במוחין שלה כמו שכח הרב ז"ל כי שמות אלו אהם ממשיך הוחם בהחילה בגי' מוחין שבמלכות כדי שירד כח מן גי' מוחין שלה אל המ"ן שלה ועיי' ביה כח בח"ן שלה לפלות וסוד מ"ן שלה הוא שם בין דהב"ן ועם גי' מוחין הרי ג"ה כחספר הבי' השמיות הנ"ל והנה סוד המוחין הם מזרורי הרפית שהם בחי' המ"ן בכל מקום והם בחי' שם בין דהב"ן הכולל כידוע ויפן כי בבחי' המ"ן וכן המעלה המ"ן ובבחי' הידות והצ' מנלפ"ך הם מקליע גדול בדברי רבינו ז"ל אשר לא שוו בשעוריהן ואין עיחתי בידי כדי לעמוד על בירורי הדבר על המוחין כאשר יאותה ועי' בהנהיג רבין חסידא הדע"ה שם ובאמר המניה שם ואם יגורר ה' בחיים בל"ן לקבוצ מקום בפני פלגו בענין בירורי המ"ן ואכיתו ומהותו ובחי' מ"ן דבינה ודמלי' בכל פרטיהם ה' יהיה בעזרתנו וירחינו מחורתי נפלאוה להבין אחת לאחיתו אשן:

שער המצות

ש' קי"ח) שארת הנה מלינו ראינו בשי' המצות פ' ואחחנן כתב רבינו ז"ל

לכיון בשמות הכלים בקריאת התורה ועי' נהר"ש ד' י"ט ספ"א כי מרי"ג מלות הם באב"ע דאב"ע ומליית עסק התורה באב"ע דאל"י דאב"ע איב עסק התורה הוא למעלה מכל המלות אפי' ממלות שבת ואם אנו יודעים שמות הכלים דקריאת התורה בשבת מ"ש שכן הן כלים דשבת ואין לומר דגם כלים דקריאת התורה בשבת לא נודע לנו הרי לא חילק בין שבת לחול בזה ולי"ע:

עוד שאלנו וז"ל לא ידעתי ענין קריאת התורה דחק לישראל לסדר ביום רא' ששה פסוקים בחנ"ך מדדברי רבינו ז"ל שם נראה דמילוי שם ב"ן רק לתורה אבל לנ"ך אין שיפור כמו המשנה ותלמוד וכו':

גם לדעתי מדוע יהיה סדר זרעים ליום רא' וכו' הלא כ"ח מהפרטופי אמלעני נעשה ו' אלפי ריבוא וא"כ גם יום הא' הוא כלול מכלם וראוי לכל ששה סדרים ול"ע עכ"ל:

תשובה על אחרון ראשון הנה פשוט וברור כי גם האמת הוא כי כל פרוש כלול מכל הבחינות וכל מה שיש בכלל יש בפרט עכ"ז הנה נודע ממורינו הרב שר שלום זע"א בהקדמותיו סוד סדר ההסתללות הפרטופים והספירות הוא עזידי יבנו בלכתן והוא ספירת החכמה הכלולה מאב"ע ר"ל אב"ע דכל ספירות החכמה דכללות האילנות ומה תקיף לכל ספירה וספירה דכללות וכן עדיז בבחי' הפרטי דכללות:

אמור מעתה כי בחי' יום רא' הוא בחד דכונס וכנגדו המחיסם אליו הוא סדר זרעים שם הוא בבחי' החסד דכללות כולם ומה תקיף אל שאר הימים ודי בזה לחי' שכמותו:

ב' ומו"ב טעם שסידרו גם בנ"ך פ"ס מילוי שם ב"ן הוא כאשר מדייק בדברי רבינו ז"ל שם בשה"פ אחר שביאר בפרטות אשר יקרא בתורה מפרשת שבוע וכו' בהב' וז"ל אח"ך יקרא בבב"א"ם וכל פסוק ב"פ מקרא וא' הרגים ומלאתי כתיב בקונס שכל פ' מהם יקרא פעם אחד מקרא ופעם אחד מרגים ואח"ך יקרא בכחובים עם המרגים שלהם ואח"ך יקרא על סדר הנו' משנה ותלמוד וכו' הנה אומרו בזה"ל ואח"ך יקרא על סדר הנו' משנה וכו' אין להם שום ביאור ומשמעות מקום לניח באומרו על סדר הנו' בענין קריאת המשנה והתלמוד כי די לומר ואח"ך יקרא משנה ותלמוד וכו' ותיבות על סדר הנו' שפת יתר בלתי שום תוס' ביאור ומשמעות כלל כי אם האמת יורה כי מותלפת השי"ה ואלו התיבות הנה שייכי לעיל בשורה הקדומת סמוך אומרו ואח"ך יקרא בבב"א"ם ליל ואח"ך יקרא על סדר הנו' בבב"א"ם ב"פ מקרא ואחד מרגים ומלאתי כתיב בקונס' וכו' כלל ופעמים סופר נפל במועחק וזה לדעתי פשוט וברור לכל קורא באין תפונה ולזאת הראשונים

הראשונים מיסדי הלימוד דחק ליש' סידרו גם כנביאים וכתובים מנין הפסיקים על דרך פבוקי התורה כנגד מילוי שם ב"ן דהיין ואולי אפשר ביכולת להתברר כל זה מספרי כתי הישנים דש' המלית ואין אחי כעת לחוד ולחפש אבל כל חכם לב ישפט בנדק כאשר כהנתי דמוחלפת השיטה ושי"ך היבות אלו למעלה כנביאים וכתובים וה' יפחידנו על האמת והשלים: (ג) **ואת** אשר שאל על אשר כתב רבינו ז"ל לבוין שמות הכלים בקריאת התורה וכו' וכו' :

הנה פיני לריק חמוינה מישרים שם אשר מצואר בדברי רבינו ז"ל בהדיא את אשר כתב לבוין בשמות הכלים הוא דוקא בענין קביעות התורה סדר חק ליש' ו"ל ותפת עיקר סדר עסק התורה שיצטוק האדם בכל יום והנה חין אלו מדברים בכל עסק התורה שאדם עוסק רק בלימוד קבוע בלריך ללמוד בכל יום בקביעות בסוד קבעת עמים לתורה וזה מנהג תורי ז"ל ואחרי שביאר ג"כ סדר הכ"ו פסוקים וקריאת שמות וביאור בחינת המשנה והלכה והקבלה וכו' חזר וביאר פרטן לבוין בשמות הכלים וההיות כמביאר שם ומה דמות יערוך לכללות מלית עסק התורה שנא' ודברת צם והגית בו וכו' ולא ימוש בה"ה אשר בחי' למעלה משאר חרי"ג מלות ואין שי"ך בהם כיונה זו המבוארת בסדר לימוד מלות קביעות התורה אשר לה בחינה כפ"ע בששת ימי השבוע וחדע דביום השבת לא כזכר בדברי רבינו ז"ל ללמוד על סדר החול ביום שבת מנין פסוקים חנ"ך כי אם האחרונים הם חידשו ללמוד חניך ומשנה והלכה וקבלה בלתי שום סדר מנין פסוקים ובלתי שום כוונת כלל ועיקר כאשר כל עין רואה בסדרם וכן חדש הוא ודי צוה לתי שכמותו וה' יראינו נפלאות מחירתו אמן:

[סי' קי"ט] **שאלת** לדעת אה יש ללמוד הרגום ביו"ט אה לאו כי קן מלינו להגאון חיד"ה במחויק בקו"א סי' קנ"ו שכתב בשם הרמ"ע ז"ל בתאמר מעין גנים דאין הרגום בלילה ולא בשבת ויו"ט יורינו רבינו שיחיה אה כל זאת מהכים לדעת רבינו האכ"י הח' זיע"א אה לאו והנה שכרו אהו יגדיל הוד כסא רבנותו אכ"י:

תשובה ידע לב חכם כי לדעת רבינו ז"ל אשר כתב בש' המליות פ' ואתחנן בנתינת פ"ש דאין לקרוא מקרא בלילי השביע לפי שהמקרא הוא בעשיה והלילה עלמה הוא בחי עשיה והכל הוא דיכין ואין ראוי לעורר הדיכין וכו' לפי"ו דון מינה קיו לקריאת התרגום שהוא בסוד אחוריים וההדרמה וסיד הרי"ו נבזרות כנו' שם והוא בחי' המלכות שהיא באחוריים דז"א בסיד עולם העשיה ואיך לעורר הדיכין בקריאת התרגום בלילה שהיא בחי' הדיכין דאין ראוי לעורר הדיכין וזה אשר כתב הרמ"ע דאין תרגום בלילה

אחמס מ"ש ולא בשבת הוא מצעם אחר כתבואר בדברי רבינו ז"ל שם בש' המליות ובשי הכוונות ד' סי' צ"א ופ"ח פ"ג דש' השבת כי רבינו האר"י ז"ל היה דומק את עלמו לקרות שמות ביום הששי והיה אומר כי זהו סוד והיה ביום הששי וכינו את אשר יביאו זולתי אה חירע לו אונם גדול מאד אז היה קורא הפרשה שמות אחר סיום תפילת שחרית דיום שב"ק קודם סעודת שחרית כמו שליוה רבינו הקדוש לבניו וכו' יעו"ש, ועיין בתוספות במה' ברכות ד' ח' ד"ה יגלים פרישיותו וטור צסי' רפ"ה ובגיטה יוסף מדברי המכילתא ומר"ן ז"ל בשה"ט שם ס"ד ובהנהגת אשירי מא"י כי גם מלה מן המבחר לקרוא שמות קודם הסעודה דשב"ק וכ"כ התוס' שם יעו"ש ועיין בפ"ב מה' תפילה בהגמ' שם מצואר לפוס דינא ולפי דברי רבינו האר"י ז"ל דשפיר דמי לקרוא שמות בשבת עלמו אך משום ההכנה הרבה והכינו את אשר יביאו מן הראוי לדחוק את עלמו לקרופה ביום הששי ולא בשבת וא"כ בהכרח לומר בדעת הרמ"ע ז"ל שכתב ולא בשבת הוא לכתחילה דמלוה לקרות ביום הששי ולא בשבת ועל דה בהכרח אה חירע לו חינה אונם גדול ולא קרא ביום הששי מודה הרמ"ע ז"ל דיקרא ביום שב"ק קודם סעודה כאשר ליוה רבינו הקדוש לבניו כמ"ש התוס' ולא נעלם כל זה משיני לריק דברי המדבש והמכילתא כמ"ש רבינו בגיטה יוסף ז"ל ומוכרח לומר כי אשר בחדא מתא מחתינהו לומר דאין הרגום בלילה ולא בשבת לא שו בשעוריהן כי כל אחד נדרש לפי בחינתו וסודו כי בבחי' הלילה הוא מצעם תיקף הדיכין ואין ראוי לעוררם ובבחינת להיות מלות קריאת שמות ביום הששי ולא בשבת הוא משום סוד והכינו את אשר יביאו כמבואר ולא ראי זה כראי זה בעיקר טעמם אך הדר השוה שבהם שלכתחילה חין לקרוא גם בשבת ומיבו אה לא קרא ביום הששי משוות ל"ו יכול להתקן קודם סעודה וי"א עד התאמה וי"א עד ד' בשבת וי"א עד שמי"ע דהיינו ביום שמת הורה כמ"ש מרן ז"ל שם, ומה מצואר ג"כ דגם ביו"ט אפשר ללמוד שמות לדעת י"א בתרא שכתב מרן ז"ל והוא מדברי רבינו שמחה שכתבו בהנהגות מימירות שם וכמ"ש בגיטה יוסף ז"ל שם וכן נראה לדעת רבינו האר"י ז"ל שכתב ו"ל ובערב שמת תורה אצ"פ שאינו עש"ק תקרא פ' ואת הברכה שמות יעו"ש, וזה מפורש נגד דברי הרמ"ע ז"ל אשר כתב ולא ביו"ט כי הנה מפורש יולא אוחזרו ובערב שמתים ולא אמר וביום הו"ר אצ"פ שאינו פ"ש תקרא פ' ואת הברכה וכו' נראה דגם לבני חו"ל אמר מר שיקראו אותה בערב שמתים דהיינו ביום טוב שמיני מע ערבת דהוא ערב שמתים לבני חו"ל דאז חל חיוז קריאת שמות דפ ואת הברכה ולא קודם לכן וזה דלא כמ"ש הגאון חד"א